

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2527/2019
11.03.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, у парници тужиоца Републике Србије, Министарство пољопривреде и заштите животне средине, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Зрењанину, против туженог АА из ..., кога заступа Трајан Романовић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 923/18 од 26.02.2019. године, у седници одржаној 11.03.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 923/18 од 26.02.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву П 570/18 од 10.10.2018. године, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да му на име накнаде штете исплати 2.258,46 евра са каматом по стопи коју прописује Закон о затезној камати почев од 01.07.2016. године у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате као и да исплати трошкове парничног поступка са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка.

Пресудом Вишег суда у Панчеву Гж 923/18 од 26.02.2019. године, ставом првим изреке, потврђена је првостепена пресуда у делу става првог изреке којим је одбијен захтев тужиоца за износ од 1.042,58 евра са каматом по стопи коју прописује Закон о затезној камати почев од 01.07.2016. године све у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, а жалба тужиоца одбијена као неоснована. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у преосталом делу става првог изреке и у целости у ставу другом изреке, тако што је обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде штете исплати 1.215,88 евра са каматом по стопи коју прописује Закон о затезној камати почев од 01.07.2016. године у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате и да му накнади трошкове парничног поступка у износу од 55.500,00 динара. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 12.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужени је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11... 55/2014), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 468. став 1. ЗПП спорови мале вредности у смислу одредбе ове главе јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. По ставу 4. истог члана као спорови мале вредности сматрају се и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2).

Према члану 479. став 6. ЗПП прописано је да у поступку о споровима мале вредности, против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија.

Тужба је поднета 14.09.2016. године. Вредност побијаног дела правноснажне пресуде је 1.215,88 евра.

Без обзира што је побијаном пресудом преиначена првостепена пресуда, у овом случају се не може применити члан 403. ст. 2. и 3. ЗПП по коме је ревизија дозвољена, јер је у посебној глави Закона о парничном поступку који регулише поступак у спору мале вредности прописано да ревизија у овим случајевима није дозвољена, па специјално правило искључује примену општих правила (члан 467. ЗПП).

Ревизија изјављена против одлуке другостепеног суда у спору мале вредности није дозвољена на основу цитираних законских одредби.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа
судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић